

VABA LAVA: alternatiivkontsert folgistaaridelt. Foto Ahto Raudoja

HULLAVAD POISID: tanstijad
Tbilisist. Foto Aapo Ilves

Folgile tagasi

lü-üs, õt rohiline vai vaba lava oll tsill 'okõistõ kivist huuvi ar' kãkit. Sããl oll kitsas ja olõ-õs morro, minkõ pääl sõpruga' videledä', tuu võtt väiga pall 'o vaba lava tundõst ar'. A tõõsõlt puult om jo' mito aastakka folgi kõrval tõõnõ sündmus, ni-üldä' antifolk, koh minevä aastaga mänge piaaigu-seto-bänd Winni Puhh ja s'oo aastaga esinivä' näütüses Keskeesti geeniusõ' Orelipoiss ja Ans Andur. Hüä õks, ku tõistsagamaist kah valli' saat. Publikut jakkus õgalõ poolõ!

Ja no' ma jovvagi' tooni', õt minevä aastaga olnu' Zetode kontsert oll mu jaos veid'okõsõ tühi ja ikäv ja niimuudu ma Setomaa leheh ki-rodigi. Õga mul tuud hüä miil tetä' olõ-õs.

Kõikjal Zetod

Timahava keväjä omma' tsura' võtnu' Tsihibärläse' kampa ja tennü' s'oo suvõ kõgõ pareba plaadi. Tuu tsõõr om arvada' edimäne kõrd, ku Seto perimüs rokiga siätünä asja lahjembas tii-i', näiosidõ helü' andva' pall 'o mano ja eiski Seto laulõ hakit rütmi' olõ-õi popmuusika ohvris langõnu', tulõva' väl-lä kühl. Zetod teivä' folgil kats aamõtlukku kontserti ja sis esinivä' viil folgi kõgõ perämätseh otsah ütõh kambaga

kõigist naist esinejist, kiä' viil Viländist ar' olõ-õs län-nü'. Lõmaši iistlaudlu' «Pirgo» läts hümnis kätte ar' ja taha-as kuigi otsa saia'.

Kultrahuuv jäi laupääväl olnu' Zetodõ esinemise aigu publikulõ kitsas ja lasõrtsõõr «Lätsi tarrõ tagasi» mänge õga päiv kõigih putkadõh, koh plaadimängjä' olli'. Olõs Liinatsuril kah kitra- vai kandlõmängjä' pundih, olõs vaest näid kah kuulnu', s'ookõrd oll jo niimuudu, õt kilbile oll nõstõtu' näpitävä' pilli'. Lisas toolõ, õt Zetod folgi valisejäis olliva' oll näide päamehe Vabarna Jalmari käsi manguh festivali avamisõ muusiga man ja tundu, õt pääaigu õgah tõõsõh bändih kah, näütüses tulõva' miilde sääntse' nime', nigu Gjangsta ja Klapp. Tuu takah või kahtlusta' Viländi festivali vaiksõst setostamist ja ku Seto muusika nii ilosahe edesi lätt, olõ-õi tuu kuigimuudu halv. ■

IMEPILLIGA: Kuriko
Ülo Võrumaalt
enda leiutatud
kvadrolliini-
ga.

Leeloperändüs huugsa rokkpunkti hämmätüseh

**Naksi ti laulu laulõmahe,
naksi ti illo iskimähe.
Noorõ õks luudu laulijas,
laulijas ja laskijas,
kulla sõna kostijas,
hellä sõna heitijas.**

Ku ma paar aastakka tagasi edimäist kõrda nuuri kampa Zeto' kogõmalda' juhtu kullõmma, sis olli ma väiga pettunu' ja hurisi. Mia' tuu om, tulõva' ja laamõndasõ'.

Ma arva, õt ma' olõ-õs sis ainumas kiä' nii arvas. Minevä suvõ juhtu latsi kunigriigipääväl näide esinemist piltstammä ja kullõmma — midägj' oll tõistsagamatõst lännu'. Vahtsõ' näo' ja tõistmuudu minek. Hüä oll, valu nii hüä, õt kuigi' jovva-as Zetosidõ vahtsõd plaati ar' uuta'. Keväjä poolõ, ku' lumi midä olõki-is, nakas jo' ar' sulama, oll kuulda', õt noorõ istusõ' stuudioh ja tegevä' plaati. Tull kevväi ja tull vahtsõnõ muusika mu plaadiriolihe. Elu ilus, elu valus, hää muusika on elu alus. Äit 'umma ja joudu!

Zeto' eis' omma' hindäst kõnõldõh ülnü', õt nimä' tegevä' (viljelevad) folkrockpunkloori. Ja tuud nä ka tegevä' uma vahtsõd plaadi pääl, minkõlõ s' oookõrd om nimes pant «Lätsi tarrõ tagasi».

Plaadi pääl om 13 lugulaulu, mia' kõik omma' ku' üts ja tuu kullõja kõrvo vana' seto rahvalaulu' täämbätse päävä roki ja pungiga'. Ma või julgõit üldä', õt vana ja vahtsõ kokkopandminõ om õnnahunu'. Rahvalaul om ilmlõpmalda' asi, tuu om ku' viläsalv, mia' saa-ai' tühäst, kost lõvvät kõõ midägj' vahtsõd, võit pruumi' katsõta' ja ka vahtsõd tetä' ja nii läbi tuu anda' vanavanõbidõ perändüsele vahtsõnõ hingäminõ ja elo.

Seto kultuur eläs nii kavva kooni' eläs leelo. Zeto ansamblih tegevä' muusikat targa' (andekad) noorõ', kinkõl hindäl om suhe autentse muusigaga ja tuu taust ommõg' tuu, mia' and näile eeldusõ tetä' edulitsõit ja ühtse mitmõkihilitsõ tervikliikusõga' ka täämbätse päävä muusikat esivanõbidõ perändi najal.

Plaadi nimetus näütäs nigu toolõ, õt noorõ' omma' lõõdnü' uma kotusõ ja tii muusigamaailmah. Nimä' tiidvä' midä nä tegevä' ja mille. Luu' omma' kvaliteetse' ja mia' kõgõ tähtsõp, nä joudva' nuuri kullõjõidõ mano tuuperäast õt omma' nuuri moodu perrä ja rütmilitsõ'.

Uma osa om siih muidogi' ka' pillil, koh om seto muuskale umanõ karmoõska', a pääle tuu viil elektri ja niisama kitarr ja akordion ja rütmipilli' viil pääle trummõ. Teno nuilõ pillele omma' mõnõ' luu' hüä kärke'.

Eishindäst lätt mõtõh hulkma ja tulõ päähä küüsüminõ, õt kuis olõsi' seto väikokandlõ ja viioliga', mõni sarvõlinõ ja sis olõsi' kõik pilli' olõmah.

Plaadil om tunda' rütmi ja huugsat energilist minekit, ehedat rõõmu ja siirust. Helü ja sõna' omma' lõõdnü' ütõdse keele, laula laulõtas minneh näide sisse, andas sõnnu edesi ilmekalt.

Laulalõ om täämbätse päävä mäntli (kuue) andnu' Vabarna Jalmari ja Priksi Kristjan kuuhtüüh tõisi kamba ummiga'.

Plaadi päält lõüd kullõja pall 'o säntsit laula mia' omma' tutva', a no' omma' nä vahtsõst muudu. Sääntse' tutva' ja armsa' laulu' omma' «Truba Darja»; «Pirgo»; «Istõsõ ma ilma veere pääle».

Hüvä kullõmist ja ütõh jorotamist!

Zeto plaadih tegevä' hellü:

Jalmar Vabarna — akustiline kitarr, elektrikitarr, karmoõska, cabasa, laul
Artur Linnus — akordion, laul
Jaanus Viskar — basskitarr, laul
Martin Kütt -trummid, cajon, laul

Tsihibärläseq
Maarja Hörn — laul
Enna Juhkam — laul
Riin Tammiste — laul
Päivi Kahusk — laul
Kärt Blum — laul
Triin Talupoeg — laul